

være en Sportsfisker mere her i Danmark. Men naturligvis maa han betale sin Afgift for at have Lov til at staa og spille Tiden ude et eller andet Sted ved et Ferskvand. Men foruden disse Fordele, jeg her har paapeget, er der endnu en Fordel, som handelsmæssigt er af stor Betydning ved Helhedsdriften, det er den, at man kan opdrætte en enkelt Fiskeart i større Distrikter. Hvis Fisken skal afsættes paa Markedet, er det af overordentlig stor Betydning, at man i Stedet for at levere 100 Karper eller Ørreder eller Sudere kan levere store Partier af en enkelt gangbar Fiskeart. Dertil kræves atter Stordrift.

Ud fra disse Synsmaader har jeg altsaa den Opfattelse, at det vilde være ønskeligt, om vi allerede nu kunde komme ind paa en Lovgivning for Fiskeri i ferske Vande, der hvilede paa den Tanke, at det er Staten, der ejer dem. Men lykkes det ikke nu, lykkes det nok en anden Gang, det, jeg har sagt, er, som ærede Medlemmer vil have mærket, saa indlysende rigtigt, at det nok en Gang i Tiden skal blive den sejrende Opfattelse.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle Bemærkninger, der ikke hviler paa disse principielle Grundbetragtninger, men som jeg ønsker at gøre rent uanset, om man fastholder Lovforslagets Grundlag eller eventuelt gaar over til den Grundopfattelse, for hvilken jeg har tilladt mig at tale. For det første tror jeg, at man i det Lovforslag, der er fremsat, burde gøre nogle Ændringer med Hensyn til Fiskenes Mindstemaal. Jeg ved naturligvis nok, at det er et meget vanskeligt Kapitel at komme ind paa, fordi der er saa overordentlig mange Spørgsmaal, der her griber ind i hverandre. Lovforslaget er i alt væsentligt overensstemmende med den gældende Lov, og de Mindstemaalere, som det er tilladt at opfiske af vore ferske Vande efter den gældende Lov, er meget smaa Fisk. Jeg har for at skaffe mig ordentlig Oplysning om den Ting henvendt mig til en Fiskegrosserer eller Fiskehandler og faaet ham til at afveje en Række Fisk for mig, Fisk, som havde Mindstemaalernes Størrelse, og det vil da interessere ærede Medlemmer, at jeg straks stødte paa en mærkværdig Vanskelighed, nemlig den, at Fiskehandleren næsten ikke havde de Mindstemaalere, som det efter Loven er tilladt at fiske, fordi de er saa smaa, at Fiskehandlerne i Almindelighed ikke staa sig ved at føre dem som Varer i deres Forretning.

Jeg skal tillade mig, hvis det ikke er

for trættende for ærede Medlemmer, at fortælle, hvad Fisk af de Arter, som har størst Betydning, vejer, naar de er nede ved Maalgrænsen. Jeg fik vejjet en Ørred paa 14 Tommer, og det viste sig, at denne Mindstemaalere vejede 1 Pund 16 Kvint. Nu vil man forstaa, at disse Maal- og Vægtangivelser skal bedømmes i Forhold til den Størrelse, disse Fisk er i Stand til at opnaa. En Ørred paa 1 Pund 16 Kvint er en meget lille Kammerat, fordi Ørrederne kan naa op til en Størrelse og en Vægt, som er langt større. Havørreden kan naa en Vægt af 12 kg, altsaa 24 Pund, og en Laks paa 14 Tommer, der formodentlig vejer i alt væsentlig det samme som en Ørred paa 14 Tommer, er relativt endnu meget mindre end Ørreden, thi Laksen kan meget vel naa op til en Vægt af 36 kg, og der er vist endog fanget Eksemplarer paa 50 kg. (Alfred Christensen: 60 kg). Det ærede Medlem siger 60 kg, men jeg har holdt mig til, hvad en anden sagkyndig har sagt. Der er altsaa Uenighed mellem de sagkyndige. Min sagkyndige er Otterstrøm. Ærede Medlemmer vil sikkert give mig Ret i, at naar disse Fisk kan opnaa en saa betydelig Størrelse, at vi med Sikkerhed kan gaa ud fra, at Middelstørrelsen ligger langt højere end de Maal og den Vægt, jeg har talt om, er der Grund til at overveje, om man ikke tager Fiskene lidt for tidligt, naar man tager dem som Mindstemaalere paa 14 Tommer. En Forel af Mindstemaal 9 $\frac{1}{2}$ Tomme vejede ikke mere end 40 Kvint, og en Gedde paa 15 Tommer fandtes overhovedet ikke hos Fiskehandleren, men en paa 18 Tommer vejede 1 Pund og 60 Kvint. Det er atter en meget ringe Vægt i Forhold til den Størrelse, Gedden kan naa. Hos os er den, efter hvad min sagkyndige skriver, fanget paa 15 kg, og der skal være fanget Gedder paa 26 kg. Aal paa 13 Tommer fandtes heller ikke i Forretningen og endnu mindre paa 11 Tommer. For Karper, Suder, Sandart, Karusser og Brasen sætter Lovforslaget overhovedet ikke noget Mindstemaal. Her tror jeg, der kunde træffes nogle Bestemmelser, der var mere rationelle, end de der findes, naar vi ikke vil holde os til Øjeblikket, men tænke paa, hvad der er klostet paa langt Sigt. Jeg tør ikke vove at paa-staa det — jeg indrømmer, som jeg sagde før, at det er et vanskeligt Spørgsmaal —, jeg ønsker kun at henstille det til det ærede Udvalgs Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at fastsætte nogle skrappe Mindstemaalsbestemmelser, saa at vore Ferskvandsfisk kunde faa Lov til at gaa længere og blive større og derved værdifuldere.